

Na rokovanie
Národnej rady Slovenskej republiky

I

Podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vraciam Národnej rade Slovenskej republiky zákon z 24. apríla 2024 o mimoriadnych opatreniach pre strategické investície a pre výstavbu transeurópskej dopravnej siete a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „schválený zákon“).

Navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

II

Schválený zákon bol na rokovanie národnej rady predložený ako vládny návrh zákona o mimoriadnych opatreniach pre strategické investície a pre výstavbu transeurópskej dopravnej siete a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „návrh zákona“). Z dôvodovej správy k návrhu zákona vyplýva, že návrh zákona je opatrením, ktoré by malo uľahčiť investorom realizáciu investícií, ktoré sú strategicky významné pre Slovenskú republiku, a zároveň sa návrhom zákona transponuje smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2021/1187 zo 7. júla 2021 o zefektívňujúcich opatreniach na dosiahnutie pokroku pri realizácii transeurópskej dopravnej siete (TEN-T) (Ú. v. EÚ L 258, 20.7.2021).

Ešte pred podaním národnej rade bol návrh zákona predmetom skráteneho medzirezortného pripomienkového konania. Celkovo bolo podaných 499 pripomienok, z toho 195 zásadných. Na rokovanie vlády Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“) bol návrh zákona predložený s rozpormi. Vláda predložila návrh zákona národnej rade aj s návrhom na skrátene legislatívne konanie, v ktorom sa uvádza: „*V Programovom vyhlásení vlády Slovenskej republiky na obdobie 2023-2027 sa vláda Slovenskej republiky zaviazala zabezpečiť urýchlenie výstavby strategických investícií, ktorých výstavba v podmienkach Slovenskej republiky je zdĺhavá. Práve zdĺhavá výstavba predmetných stavieb negatívne vplyva na hospodárstvo Slovenskej republiky, čo sa prejavuje aj na životnej úrovni obyvateľstva. Na základe problémov so zdĺhavou výstavbou sa tak vládnym návrhom zákona zabezpečia efektívnejšie procesy smerujúce k uskutočneniu stavieb vymedzených navrhovanou právnou úpravou, čo bude pozitívne vplyvať na hospodárstvo Slovenskej republiky a životnú úroveň obyvateľstva.*“ Konštatuje sa, že štátu hrozia značné hospodárske škody.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovačom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „rokovací poriadok“) v § 89 ods. 1 ustanovuje, že za mimoriadnych okolností, keď môže dôjsť

k ohrozeniu základných práv a slobôd alebo bezpečnosti alebo ak hrozia štátu značné hospodárske škody, národná rada sa môže na návrh vlády uznieť na skrátanom legislatívnom konaní.

Na uskutočnenie skrátaného legislatívneho konania musí byť splnená základná podmienka, a to existencia mimoriadnych okolností, keď môže dôjsť k ohrozeniu základných ľudských práv a slobôd alebo bezpečnosti alebo ak hrozia štátu značné hospodárske škody. Mimoriadnou okolnosťou je len taká okolnosť, ktorá nie je výsledkom obvyklého chodu udalostí, a teda nastala náhle, a nebolo sa možné na ňu vopred pripraviť. V príčinnej súvislosti s mimoriadnou okolnosťou musí byť ohrozenie základných ľudských práv a slobôd alebo bezpečnosti alebo hrozba značných hospodárskych škôd štátu. Splnenie podmienky mimoriadnej okolnosti musí navrhovateľ zákona riadne odôvodniť. Ohrozenie základných ľudských práv a slobôd alebo bezpečnosti alebo hrozba značných hospodárskych škôd pre štát je dostatočne odôvodnené vtedy, ak ohrozenie je reálne (atribút reálnosti ohrozenia), priame (atribút bezprostrednosti ohrozenia) a je konkretizovaný spôsob ohrozenia (atribút konkrétnosti ohrozenia).

Nespochybnujem, že zdĺhavá výstavba strategických investícií môže spôsobiť štátu značné hospodárske škody. Nepovažujem to však za novú mimoriadnu okolnosť, ktorá by nastala náhle. Už v minulosti boli uskutočnené viaceré legislatívne opatrenia, ktoré mali urýchliť výstavbu strategických investícií. Uviest' možno napríklad zákon č. 669/2007 Z. z. o jednorazových mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá a o doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o mimoriadnych opatreniach pri stavbe diaľnic“), ktorým sa mala urýchliť výstavba diaľnic a rýchlostných ciest, alebo zákon č. 371/2021 Z. z. o významných investíciách (ďalej len „zákon o významných investíciách“), z obsahu ktorého zjavne vychádza aj schválený zákon. Podľa môjho názoru preto **neboli naplnené podmienky pre skrátané legislatívne konanie.**

Vzhľadom na existenciu vyššie uvedených zákonov možno hovoriť aj o **asystematickosti schváleného zákona, ktorý preberá viaceré inštitúty v nich upravené, avšak bez ich priamej novelizácie alebo derogácie. Vzniká tak duplicitná právna úprava.**

III

Schváleným zákonom sa majú upraviť podmienky na prípravu, uskutočňovanie a dokončovanie investičných projektov, o ktorých vláda rozhodla, že sú strategickou investíciou, ktorých realizácia je vo verejnom záujme.

Z čl. I § 3 ods. 1 schváleného zákona vyplýva, že **pojmem strategickkej investície je definovaný rozsiahlo a dáva tak vláde pomerne širokú úvahu pri určovaní investičných projektov**, pri ktorých by bolo možné využiť inštitúty schváleného zákona.

Spomedzi týchto inštitútov sú najzávažnejšie tie, ktoré zasahujú do ústavou chráneného vlastníckeho práva, pričom ide o:

1. inštitúty, ktoré schválený zákon preberá zo zákona o významných investíciách (predkupné právo, prípravné práce, prevod vlastníckeho práva, vstup na cudzie pozemky),
2. inštitút, ktorý schválený zákon preberá zo zákona o mimoriadnych opatreniach pri stavbe diaľnic (predbežná držba),
3. osobitné podmienky vyvlastnenia v porovnaní so všeobecnou právnou úpravou v zákone č. 282/2015 Z. z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyvlastňovací zákon“),
4. nové inštitúty (zánik práv tretích osôb, medzitýmne rozhodnutie).

Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Schválený zákon pri vyvlastnení ustanovuje špecifiká v porovnaní so všeobecnou právnou úpravou vo vyvlastňovacom zákone. Proti rozhodnutiu o vyvlastnení podľa vyvlastňovacieho zákona je možné podať odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Vyplýva to z § 53 a § 58 ods. 1 Správneho poriadku, ktorý sa subsidiárne vzťahuje na vyvlastňovací zákon. Vyvlastňovací zákon vylučuje odkladný účinok odvolania iba v prípade, ak ide o odvolanie proti výroku podľa § 13 ods. 3 vyvlastňovacieho zákona – ide o výrok o náhrade za vyvlastnenie. **Schválený zákon** v čl. I § 11 ods. 12 **ustanovuje, že proti rozhodnutiu o vyvlastnení nie je prípustné odvolanie.** Ako opravný prostriedok tak ostáva jedine správna žaloba, ktorá podľa § 184 Správneho súdneho poriadku nemá ex lege odkladný účinok. Ten je možné priznať až postupom podľa § 185 Správneho súdneho poriadku.

Schválený zákon ustanovuje nový inštitút medzitýmneho rozhodnutia. Podľa čl. I § 13 ods. 1 schváleného zákona ak vyvlastňovací orgán vo vyvlastňovacom konaní dospeje k záveru, že sú splnené podmienky na vyvlastnenie okrem určenia výšky náhrady za vyvlastnenie, vydá na návrh vyvlastniteľa medzitýmne rozhodnutie obsahujúce výroky o vyvlastnení práv k pozemku alebo k stavbe podľa vyvlastňovacieho zákona. Ide o inštitút prebratý z českej právnej úpravy v § 4a zákona č. 416/2009 Sb. o urychlení výstavby strategicky významné infraštruktúry (ďalej len „zákon č. 416/2009 Sb.“). **Rovnako ako pri rozhodnutí o vyvlastnení, ani proti medzitýmnemu rozhodnutiu schválený zákon neumožňuje podať odvolanie.**

To v praxi znamená, že medzitýmne právoplatné rozhodnutie o vyvlastnení je spôsobilým právnym titulom pre zápis vlastníckych práv do katastra nehnuteľností s konštitutívnymi dopadmi na vlastnícke práva vyvlastňovaného subjektu, avšak bez právoplatného rozhodnutia o primeranej náhrade za vyvlastnenie práv k pozemku alebo stavbe a navyše bez procesnej ochrany vlastníckeho práva v podobe riadneho odvolania.

V súvislosti s vyvlastnením ako najväznejším zásahom do vlastníckeho práva, ktorým dochádza k jeho odňatiu, je potrebné **posudzovať aj ostatné inštitúty upravené schváleným zákonom, ktoré výrazne obmedzujú vlastníka v užívaní jeho vlastníckeho práva:**

- i. investor je oprávnený vstupovať na cudzie pozemky a do cudzích objektov a zariadení v rozsahu a spôsobom nevyhnutným na prípravné, prieskumné a zisťovacie práce a úkony na dotknutých nehnuteľnostiach (čl. I § 7 schváleného zákona – prípravné práce);
- ii. vyvlastňovací orgán môže na návrh vyvlastniteľa vydať rozhodnutie o predbežnej držbe, ktorým prizná vyvlastiteľovi predbežnú držbu vyvlastňovaného pozemku alebo vyvlastňovanej stavby (čl. I § 12 schváleného zákona – predbežná držba).
- iii. investor môže vstupovať aj na nezastavané pozemky v okolí strategickej investície, cesty a miestne cesty a vykonávať nevyhnutné opatrenia na účely výstavby, dozoru a na iné účely súvisiace s výstavbou strategickej investície (čl. I § 16 schváleného zákona – vstup na cudzie pozemky).

Celkovo možno pri komparácii s českou právnou úpravou konštatovať, že český zákon č. 416/2009 Sb. je v mnohých ohľadoch podrobnejší (napr. čo sa týka stavieb, ktoré môžu byť označené za významnú infraštruktúru alebo čo sa týka predbežnej držby a prípravných prác) a k ochrane vlastníckeho práva ohľadupľnejší.

Mám za to, že vyššie uvedenou osobitnou právnou úpravou vyvlastňovania sa **výrazne oslabuje procesná ochrana vlastníkov nehnuteľností dotknutých vyvlastnením**. V prípade medzitémneho rozhodnutia má k vyvlastneniu prísť ešte pred naplnením štvrtej podmienky podľa čl. 20 ods. 4 ústavy – primeranej náhrady. V spojení so širokou škálou strategických investícií, na ktoré by sa mal uplatňovať schválený zákon, možno konštatovať pravdepodobnosť zásahu do vlastníckeho práva značného počtu vlastníkov.

Preto som presvedčená o nesúlade predmetnej právnej úpravy minimálne s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy.

Na tomto mieste pripomínam, že obdobnú (vo viacerých smeroch až totožnú) právnú úpravu zákona o mimoriadnych opatreniach pri stavbe diaľnic Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) vyhlásil nálezom sp. zn. PL. ÚS 19/09 z 26. januára 2011 za nesúladnú s čl. 12 ods. 1 v spojení s čl. 20 ods. 1, s čl. 13 ods. 4 v spojení s čl. 20 ods. 1 a s čl. 20 ods. 4 ústavy a s čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ústavný súd v náleze o. i. uviedol:

„Už samotné vyvlastňovacie konanie plní ochrannú funkciu v režime inej právnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pričom je dôležité upozorniť na ustanovenie § 114 ods. 3 stavebného zákona, podľa ktorého odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu o vyvlastnení nemožno vylúčiť. Absencia riadnej administratívnej – inej právnej ochrany (čl. 46 ústavy) spočívajúcej v riadnom vyvlastňovacom konaní pred začatím výstavby a prípadnej súdnej ochrany, vychádzajúc zvlášť z ireverzibility faktického stavu vo svojej

podstate znamená absenciu zákonného základu pre zásah do práva na vlastníctvo, resp. práva na ochranu majetku. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd konštatuje, že zásah do základného práva na vlastníctvo, resp. práva na pokojné užívanie majetku spočívajúci v možnosti výstavby na cudzom pozemku bez poskytnutia predchádzajúcej adekvátnej ochrany nie je zlučiteľný s čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a čl. 1 dodatkového protokolu (porov. *Capital Bank AD v. Bulgaria*, sťažnosť č. 49429/99, rozsudok z 24. novembra 2005, bod 139), pričom v okolnostiach posudzovanej veci ide o taký zásah do vlastníckeho práva, ktorý popiera jeho podstatu a zmysel, čo zakladá jeho nezlučiteľnosť aj s čl. 13 ods. 4 ústavy. ...

Napadnuté ustanovenia zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach nie sú ani koncepcne previazané s povinnosťou preukázať titul k pozemkom v kolaudačnom konaní, resp. dôsledkami nepreukázania titulu v kolaudačnom konaní. Táto skutočnosť je zrejme dôkazom toho, že zákonodarcovi išlo len o to, aby sa začalo stavať, bez zváženia ďalších súvislostí. Možno tiež uviesť, že zákon vôbec nepočíta s náhradou škody (bezdôvodného obohatenia) za obdobie medzi faktickou okupáciou pozemku po vydaní stavebného povolenia a formálnym vyvlastnením alebo získaním vlastníckeho práva na základe zmluvy. ...

Ešte závažnejšou je však skutočnosť, že dodržanie ustanovenia § 5 ods. 1 písm. a) zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach by znamenalo, že vyvlastňovacie konanie sa môže skončiť len vyvlastnením. Žiadne konanie však nemá vopred určený výsledok, ináč by bolo zbytočné. V situácii, keď už prebieha výstavba, je vlastne už determinovaný výsledok vyvlastňovacieho konania. Zákonodarca tak z pohľadu del'by moci neprípustne eliminoval úlohu štátnej správy – orgánov moci výkonnej, ktorým patrí právomoc posudzovať existenciu verejného záujmu pri rozhodovaní o vyvlastnení, ale do určitej miery aj pri udeľovaní stavebného povolenia. ...

Napadnutým ustanovením došlo k vyčleneniu skupiny vlastníkov vo vzťahu k slobode vlastníctva tým, že niektorí vlastníci pozemkov podliehajúci režimu zákona č. 669/2007 Z. z. sú s ohľadom na plánovanú výstavbu konkrétnych diaľnic vyčlenení voči vlastníkom ostatných pozemkov ... Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade nie je daný žiadny dôvod, ktorý by ospravedlňoval takéto zákonné vyčlenenie predmetnej skupiny pozemkov z riadneho režimu vyvlastnenia ... Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na absenciu zákonného základu vyčlenenia sú napadnuté ustanovenia diskriminačné voči dotknutým vlastníkom.

Sumarizujúc dosiaľ uvedené ústavný súd konštatuje, že napadnuté ustanovenia zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach hlavne vzhľadom na skutočnosť, že umožňujú stavbu na cudzom pozemku bez riadneho právneho titulu, že umožňujú vyvlastnenie de facto, že sú vágne a že znižujú neakceptovateľnou mierou štandard procesnej ochrany, nie sú v súlade s čl. 20 ods. 1 a čl. 20 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 a čl. 1 dodatkového protokolu.

Ústavný súd konštatuje, že napadnuté ustanovenia zákona o jednorazových mimoriadnych opatreniach sú diskriminačné ...“.

IV

Schváleným zákonom sa upravujú viaceré osobitosti v rámci posudzovania vplyvov strategickej investície na životné prostredie, stavebného konania a kolaudačného konania. Skracujú sa niektoré lehoty v konaniach podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EIA“). Verejnosti ako účastníkovi konania podľa § 24 zákona o EIA schválený zákon umožňuje namietať len nesúlad žiadosti o stavebné povolenie s rozhodnutím o zámere; na ostatné námietky stavebný úrad neprihliada (čl. I § 14 ods. 4 schváleného zákona).

Záväzné stanovisko podľa zákona č. 200/2022 Z. z. o územnom plánovaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o územnom plánovaní“) vyjadrujúce súlad stavebného zámeru strategickej investície so záväznou časťou územnoplánovacej dokumentácie sa podľa čl. I § 14 ods. 1 schváleného zákona nevyžaduje. Zároveň sa nemá prihliadať na námietky účastníkov konania týkajúce sa nesúladu záväzných stanovísk (čl. I § 14 ods. 5 schváleného zákona). Inými slovami, vláda rozhodujúca o strategickej investícii, resp. investor tak budú mať zákonom dané oprávnenie si autonómne a príp. účelovo vykladať záväznú časť územnoplánovacej dokumentácie, ktorý je komplexným dokumentom v oblasti ochrany a využívania území v danej lokalite. Považujem to za neproporcionálny zásah do rovnováhy vzťahu medzi verejným záujmom na výstavbe strategických investícií a právom občanov a obyvateľov konkrétneho územia prostredníctvom územného plánu definovať využívanie tohto územia.

Ak stavebník pred vydaním stavebného povolenia preukázal, že má vlastnícke právo alebo iné právo k pozemku, na ktorom sa má uskutočniť stavba strategickej investície alebo podal návrh na vyvlastnenie podľa vyvlastňovacieho zákona alebo návrh na vydanie medzitémneho rozhodnutia na taký pozemok alebo má priznanú predbežnú držbu takého pozemku alebo má vlastnícke právo alebo iné právo k pozemnej stavbe, ktorá má byť asanovaná, podľa čl. I § 14 ods. 15 schváleného zákona **možno odkladný účinok odvolania** proti stavebnému povoleniu a rozhodnutiu o zmene stavby pred dokončením **vylúčiť**. Obdobne podľa čl. I § 17 ods. 7 schváleného zákona odvolanie proti kolaudačnému rozhodnutiu nemá odkladný účinok.

Platnosť stavebného povolenia pri stavbe strategickej investície je podľa čl. I § 14 ods. 16 schváleného zákona päť rokov odo dňa nadobudnutia jeho vykonateľnosti. Stavebný úrad môže v odôvodnených prípadoch na žiadosť stavebníka predĺžiť platnosť stavebného povolenia najviac o päť rokov. Celkovo tak platnosť stavebného povolenia pri stavbe strategickej investície môže byť až desať rokov. Súčasne účinný zákon č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov ustanovuje v § 67 ods. 2 platnosť stavebného povolenia dva roky. Na druhej strane zákonodarca v záujme zrýchlenia konania pri stavbe strategickej investície okresal procesné práva účastníkov stavebného konania (napr. nemožnosť podať odvolanie proti medzitémnemu rozhodnutiu a ani proti rozhodnutiu o vyvlastnení, skrátenie lehôt pri posudzovaní vplyvov na životné prostredie). Aj v tomto prípade dochádza

k neproporcionálnemu favorizovaniu práv stavebníka pred právami dotknutých vlastníkov nehnuteľností a stavieb.

V súvislosti s kvalitou realizácie strategických investícií je nutné uviesť osobitné ustanovenia schváleného zákona o zodpovednosti fyzickej osoby. Podľa čl. I § 21 ods. 4 schváleného zákona ak úkonom realizácie strategickkej investície vznikne škoda štátu alebo investorovi, považuje sa úkon realizácie strategickkej investície, ktorým škoda vznikla, za úkon vykonaný so súhlasom štátu alebo investora, ktorý bol daný určením investície za strategickú investíciu a bol vážny a dobrovoľný. Podľa čl. I § 21 ods. 5 schváleného zákona **štatutár investora nezodpovedá investorovi za škodu spôsobenú vykonaním úkonu realizácie strategickkej investície.** Podľa čl. I § 21 ods. 6 schváleného zákona voči štatutárovi investora nevzniká právo štátu na regresnú náhradu za škodu spôsobenú vykonaním úkonu realizácie strategickkej investície. Podľa čl. I § 21 ods. 7 schváleného zákona úkonom realizácie strategickkej investície štatutár investora nemôže porušiť pracovnú disciplínu ani služobnú disciplínu.

Takúto právnu úpravu (ne)zodpovednosti štatutárneho orgánu investora pri realizácií strategickkej investície považujem za neakceptovateľnú. Kým deklarovaným cieľom schváleného zákona je predchádzať značným hospodárskym škodám, jeho obsahom sa vytvára priestor pre nehospodárne úkony, ktoré môžu viesť ku škodám, za ktoré nikto nebude niesť zodpovednosť.

V

V rámci druhého čítania v národnej rade bol prostredníctvom schváleného pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu zo spoločnej správy výborov do návrhu zákona doplnený nový čl. XIII, ktorým sa mení a dopĺňa zákon o územnom plánovaní. Jeho obsahom je zmena v spôsobe menovania predsedu Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky (ďalej len „predseda úradu“). Podľa § 8 ods. 1 zákona o územnom plánovaní predsedu úradu menuje a odvoláva národná rada na návrh najmenej 15 poslancov národnej rady a na obdobie sedem rokov. Podľa schváleného zákona má predsedu úradu menovať a odvolávať vláda na návrh ministra dopravy Slovenskej republiky na funkčné obdobie piatich rokov. Vecne v otázke menujúceho orgánu ide o návrat k pôvodnej právnej úprave zákona o územnom plánovaní.

Podľa § 94 ods. 3 rokovacieho poriadku pri prerokúvaní návrhu zákona nemožno podať návrh, ktorým sa mení alebo dopĺňa iný zákon, ktorý obsahovo nesúvisí s prerokúvaným návrhom zákona.

Aj keď schválený zákon možno vecne zaradiť do oblasti výstavby, **absentuje priama súvislosť zmeny menovania predsedu úradu s právnou úpravou realizácie strategických investícií.** Preto predmetný článok novelizujúci zákon o územnom plánovaní považujem za nesúvisiacu novelu.

Navyše aj v spojení so skutočnosťou, že schválený zákon bol schvaľovaný v skrátanom legislatívnom konaní, výsledné znenie schváleného zákona sa podstatne zmenilo oproti zneniu z medzirezortného pripomienkového konania bez toho, aby sa k zmenám mohla relevantne vyjadriť odborná obec a dotknuté subjekty verejného a súkromného práva.

Vzhľadom na všetky výhrady voči schválenému zákonu uvedené v tomto rozhodnutí som dospela k záveru, že mojimi pripomienkami ku konkrétnym častiam schváleného zákona by nebolo možné efektívne zabezpečiť jeho nápravu. Preto som sa rozhodla schválený zákon vrátiť ako celok.

VI

V nadväznosti na pripomienky uvedené vyššie a namietaný rozpor s ústavou navrhujem, aby Národná rada Slovenskej republiky pri opätovnom prerokovaní zákon neprijala ako celok.

Bratislava 7. mája 2024